

Când în urma mea, se va închide poarta,

Nicu Hăloiu

Când în urma mea, se va închide poarta,

...

Când în urma mea, se va închide poarta,

Și vei auzi cum clănțâne zăvorul,

Ce vei spune-atunci? Că asta este soarta,

Decât să-ți duc grija, mai bine îți duc dorul?!

...

Și vei simți atunci, o mare ușurare?

Cum de pe inimă, o piatră ți s-a luat?

Eu, voi dispărea, dat tu, ce-ai câștigat?

Ai scăpat de mine, ca dintr-o închisoare?

...

Ești liberă de-acum, n-ai nicio datorie,

Nici față de mine, nici de-altcineva,

Poți să faci ce vrei de-acum cu viața ta,

Zboară-n lumea largă, simte că ești vie!

...

Ne știam de mult, de când eram copii,

Dar am crescut apoi și ne-am schimbat,

Eu mi te-aminteam. tu doar m-ai uitat,

Iar de-acum e gata, nu mă vei mai ști!

...

Iar eu care credeam că va dura mai mult,

Că povestea noastră nu va avea sfârșit,

Uite că-acest capitol a fost mult prea scurt,

De parcă niciodată nu ne-am întâlnit!

...

Eu voi pleca acolo unde mă-mpinge soarta

Și, nu voi mai fi să-ți fiu ca o povară,

Fii veselă că viața n-o să te mai doară

Când în urma mea, se va închide poarta!